

Dosarul nr. 3ra-54/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: I. Secrieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

3 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul depus de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova împotriva Primăriei municipiului Chișinău, persoane terțe Agenția Proprietății Publice și Consiliul municipal Chișinău cu privire la obligarea perfectării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

împotriva deciziei din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău și a fost menținută hotărârea din 4 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 29 noiembrie 2017 Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău cu privire la obligarea perfectării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 11 septembrie 2017, a depus la Primăria și Consiliul municipal Chișinău cerere privind perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu drept de proprietate privată asupra terenului situat în mun. Chișinău, str. Ialoveni 1/1, cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 0,4319 ha, aferent construcției de cult.

Astfel, a menționat că la 12 octombrie 2004, în temeiul procesului-verbal de recepție finală nr. 320 din 27 septembrie 2004, organul cadastral a înregistrat cu cota parte 1.0 dreptul de proprietate al Cultului Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din RM asupra imobilului - construcție de cult, cu numărul cadastral xxxxx, amplasat în mun. Chișinău, str. Ialoveni 1/1.

Reclamantul a arătat că dreptul său de proprietate asupra lăcașului de cult se confirmă prin extrasul din Registrul bunurilor imobile. Ce ține de terenul aferent locașului de cult, a specificat că acesta este proprietatea municipiului Chișinău, cu cota 1.0 conform deciziei Primăriei nr. 4/15 din 13 mai 2014.

A mai relatat că inițial, denumirea Cultului a fost Biserica (Uniunea de conferințe) adventiștilor de ziua a șaptea din RM, iar la 12 februarie 2016 a fost înregistrată schimbarea denumirii în Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din RM.

A comunicat că la 25 septembrie 1997, Uniunii de conferințe, conform denumirii anterioare, prin decizia nr. 24/32-62 a Primăriei municipiului Chișinău, i-a fost repartizată pentru construcția bisericii lotul de teren cu suprafața de 0,48 ha, care actual nu este înregistrat cu drept de proprietate după reclamant.

A declarat că la 12 octombrie 2017, Primăria municipiului Chișinău i-a solicitat suplimentar prezentarea actelor, iar la 13 noiembrie 2017 i-a comunicat despre refuzul transmiterii terenului în proprietate cu titlu gratuit.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 1, 3, 5, 6, 14-15 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 15¹ din Codul funciar și pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 740 din 11 iunie 2002 cu privire la edificiile și locașurile de cult.

A solicitat obligarea Primăriei municipiului Chișinău să perfecteze în conformitate cu legislația în vigoare titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu drept de proprietate privată (gratuit), pentru terenul amplasat pe str. Ialoveni 1/1, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 0,4319 ha și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 4 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, Agenția Proprietății Publice.

Prin hotărârea din 4 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial acțiunea. A fost obligată Primăria municipiului Chișinău să perfecteze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu drept de proprietate privată pentru terenul amplasat pe str. Ialoveni 1/1, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 0,4319 ha, aferent locașului de cult al Cultului Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din RM. În rest, în partea încasării cheltuielilor de judecată, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 17 februarie 2020 Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău au depus apel împotriva hotărârii din 4 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău și a fost menținută hotărârea din 4 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 22 octombrie 2020 Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău au depus recurs împotriva deciziei din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate

eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Au menționat că instanța de apel urma să i-a în considerație procedura legală de atribuire în proprietate a loturilor de teren ce presupune în sine un proces complex, având în vedere că terenul constituie proprietate municipală și doar Consiliile locale sunt în drept să-l gestioneze, în condițiile stipulate de lege.

Astfel, au susținut că hotărând admiterea acțiunii și obligând autoritatea publică să perfecteze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, instanța de fond cât și cea de apel, nu a ținut cont de faptul că, întâi de toate, terenul urmează a fi atribuit în proprietate printr-un act administrativ, iar ulterior acest drept urmează a fi autentificat prin perfectarea actului juridic ce confirmă dreptul de proprietate.

Sub acest pretext, au enunțat că este irațională obligarea autorității publice să perfecteze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, în condițiile în care un astfel de drept nu a fost dobândit.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, iar în condițiile art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 septembrie 2020. Astfel, recurenții s-au conformat prevederilor legale și au depus recursul la 22 octombrie 2020, în termen.

Prin referința din 23 noiembrie 2020, Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție, examinând admisibilitatea recursului, l-a numit pentru judecare în completul din 5 judecători.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Prin cererea din 21 decembrie 2020, Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova reprezentat de avocatul Svetlana Moraru, a solicitat examinarea recursului cu prezența părților.

La caz, completul însă nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece argumentele recurenților, Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, au fost expuse cu suficientă claritate.

De altfel, se impune a învedera că examinarea cauzei în ordine de recurs în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare și dreptului de acces la justiție, în condițiile când participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor. Or, intimatul a avut posibilitate să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul depus de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o nouă decizie, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Conform art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În corespundere cu art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Reglementări similare se conțin și în art. 219 alin. (1) Cod administrativ, care stipulează că instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin prisma alin. (2) și (3) al aceluiași articol, instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că în conformitate cu prevederile art.1 alin. (2) din Legea

contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Din materialele cauzei s-a constatat că, înaintând la data de 29 noiembrie 2017 prezenta acțiune în judecată, Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova a solicitat obligarea Primăriei municipiului Chișinău să perfecteze în conformitate cu legislația în vigoare titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu drept de proprietate privată (gratuit), pentru terenul amplasat pe str. Ialoveni 1/1, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 0,4319 ha și încasarea cheltuielilor de judecată.

Judecând cauza, prima instanță a conchis asupra temeiniciei acțiunii înaintate, obligând Primăria municipiului Chișinău să perfecteze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu drept de proprietate privată pentru terenul amplasat pe str. Ialoveni 1/1, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 0,4319 ha, aferent locașului de cult al Cultului Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din RM.

Hotărârea primei instanțe a fost apreciată ca fiind justă și de către instanța de apel, care a ajuns la concluzia netemeinicii apelului depus de către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel cu referire la prevederile art.15¹ din Codul funciar și pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 740 din 11 iunie 2002 cu privire la edificiile și locașurile de cult, a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii depuse de către Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova, având în vedere că cadrul legal analizat în ansamblu, prevede dreptul reclamantului de a obține fără plată terenul pe care se află construcția ce o deține în proprietate.

La caz, instanța de apel a menționat că normele de drept enunțate, prevăd și obligația autorităților publice, de a perfectă titluri de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru terenurile aferente lăcașurilor de cult, conform legislației în vigoare, adică potrivit art.15¹ din Codul Funciar, care stipulează transmiterea fără plată a terenului.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar soluția de admitere a acțiunii este justă, fiind rezultată din aprecierea probelor cercetate în cadrul procesului de judecată în coraport cu normele aplicabile speței.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția primei instanțe și a instanței de apel, referitoare la temeinicia acțiunii ca fiind rezultată din aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, motiv din care actele judecătorești de dispoziție nu pot fi menținute ca fiind legale și întemeiate.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 3 din Legea privind libertatea de conștiință, de gândire și de religie nr. 125 din 11 mai 2007, cultul religios reprezintă o structură religioasă, cu statut de persoană juridică, care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova conform normelor doctrinare, canonice, morale, disciplinare și tradițiilor istorice și de cult proprii, care nu contravin legislației în vigoare, fiind constituită de către persoane supuse jurisdicției Republicii Moldova, care își manifestă în comun convingerile religioase, respectând tradițiile, riturile și ceremonialul stabilit.

În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (1) - (3) din Legea privind libertatea de conștiință, de gândire și de religie nr. 125 din 11 mai 2007, fiecare cult religios și fiecare din părțile lui componente poate deține, folosi și dispune liber de un patrimoniu distinct. Dreptul de proprietate al cultelor religioase, al părților lor componente, al instituțiilor și întreprinderilor create de ele este exercitat în conformitate cu legislația națională și cu normele internaționale acceptate de Republica Moldova. În proprietatea cultelor religioase, a părților lor componente, a instituțiilor și întreprinderilor create de ele pot să se afle clădiri, construcții, terenuri, mijloace de transport, utilaje, edituri, tipografii, posturi de radio și televiziune, publicații, obiecte de cult, obiective de producție, de menire socială și de binefacere, mijloace financiare și alte bunuri materiale necesare pentru asigurarea activității lor.

Potrivit art. 42 din Legea privind libertatea de conștiință, de gândire și de religie nr. 125 din 11 mai 2007, cultele religioase și părțile lor componente pot avea în proprietate sau în folosință terenuri în conformitate cu legislația în vigoare.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin decizia nr.24/32-62 din 25 septembrie 1997 a Primăriei municipiului Chișinău, Uniunii de conferințe a adventiștilor de ziua a șaptea „Moldova”, i-a fost repartizat lotul de teren cu suprafața de 0,48 ha din str. Ialoveni, pentru construcția unui centru de caritate și întremare din contul demolării casei de locuit nr.126 din șos. Hâncești, conform planului Direcției generale arhitectură și urbanism (f.d.88).

Conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, pe lotul de teren cu numărul cadastral xxxxx, din str. Ialoveni, 1/1, mun. Chișinău, care are modul de folosință pentru construcții, cu suprafața de 0,4319 ha, și care este proprietate a municipiului Chișinău, se află bunul imobil cu suprafața de 569,5 m.p, cu modul de folosință construcție de cult, cu numărul cadastral xxxxx, care aparține cu drept de proprietate Cultului Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din RM (f.d.42).

Astfel, actele cauzei atestă că reclamantul deține cu drept de proprietate o construcție de cult pe str. Ialoveni 1/1, mun. Chișinău, pe lotul de teren asupra căruia solicită eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În acest sens, s-a constatat că la 11 septembrie 2017, Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova a depus către Primăria și Consiliul municipal Chișinău cerere privind perfectarea, în conformitate cu legislația în vigoare, a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu drept de proprietate privată, gratuit pentru terenul amplasat pe str. Ialoveni 1/1, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 0,4319 ha aferent construcției de cult.

Totodată, la 27 octombrie 2017 Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova a depus cerere prin care a anexat actele

solicitate de către autoritatea publică, solicitând repetat admiterea cererii din data de 11 septembrie 2017.

Prin răspunsul nr.01/1-08-2301 din 8 noiembrie 2017 al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, a fost comunicat solicitantului cu referire la art.10 alin. (8) din Legea privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr. 121 din 4 mai 2007, despre imposibilitatea transmiterii cu titlu gratuit a lotului de teren și posibilitatea transmiterii bunului dat la preț normativ conform hotărârii Guvernului pentru aprobarea Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente nr.1428 din 16 decembrie 2008.

În speță, obiectul litigiului supus examinării a fost ajustat de către instanțele de judecată la prevederile art. 15¹ alin. (3) din Codul funciar, care reglementează că proprietarul bisericii și altor construcții de pe lângă ea este concomitent și proprietarul terenurilor aferente în hotarele existente, iar conform pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 740 din 11 iunie 2002 cu privire la edificiile și locașurile de cult, autoritățile administrației publice locale, la cererea reprezentanților cultelor religioase, vor perfecta în conformitate cu legislația în vigoare titlurile de autentificare a drepturilor deținătorului de teren pentru terenurile aferente edificiilor și locașurilor de cult.

La acest capitol, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că atât prima instanță, cât și instanța de apel, deși au reținut prevederile legale ce reglementează dreptul de proprietate al cultelor religioase asupra terenurilor aferente construcțiilor de cult, nu au luat în considerare cadrul legal ce reglementează procedura de atribuire în proprietate a loturilor de teren și dacă în consecință această procedură a fost respectată de către reclamant.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că în conformitate cu art. 14 alin. (1) și (2) lit. b), d), e) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, consiliul local are drept de inițiativă și decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care țin de competența altor autorități publice. Pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competențe: b) administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului); d) decide în privința actelor juridice de administrare sau de dispoziție privind bunurile domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii; e) decide atribuirea și schimbarea destinației terenurilor proprietate a satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.

În corespundere cu art. 20 din Codul funciar, documentele ce confirmă drepturile deținătorilor de teren sînt: titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat de autoritățile administrației publice locale în cazul atribuirii de către acestea a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale sau de către Agenția Proprietății Publice în cazul atribuirii de către stat a terenurilor proprietate publică a statului, certificatul de moștenire, contractul de vânzare-cumpărare, contractul de donație, contractul de schimb, contractul de arendă și altele. Forma titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren se stabilește de Guvern.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 449 din 29 iunie 1992 despre aprobarea modelelor unice ale documentelor, ce confirmă dreptul de proprietate, posesiune și beneficiere funciară, a fost aprobat conform anexei nr. 1 - titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, din care rezultă că în conținutul acestuia se indică decizia prin care terenul a fost repartizat.

Potrivit Instrucțiunii privind modul de completare, eliberare și păstrare a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren aprobată prin ordinul nr. 110 din 5 septembrie 2016 al Agenției Relații Funciare și Cadastru, titlurile se completează și se eliberează în decurs de 10 zile din ziua adoptării deciziei cu privire la atribuirea terenului de către organul administrării publice competente.

În contextul normelor citate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren este precedată de emiterea de către administrația publică locală, a unei decizii cu privire la atribuirea terenului, or, la caz, reclamantul atât prin cererea adresată administrației publice locale, cât și prin cererea de chemare în judecată, nu a solicitat atribuirea terenului, ci doar perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, ceea ce este contrar procedurii determinate de către legiuitor.

Prin urmare, critica formulată pe acest aspect de către recurenți are caracter fondat, în contextul în care, ajungând la concluzia de admitere a acțiunii și obligând autoritatea publică să perfecteze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, instanțele judecătorești inferioare nu au ținut cont de faptul că mai întâi terenul urmează a fi atribuit în proprietate printr-un act administrativ (decizie privind atribuirea terenului), iar ulterior acest drept urmează a fi autentificat prin perfectarea actului juridic ce confirmă dreptul de proprietate (titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren).

Or, obligarea autorității publice să perfecteze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, este nefondată în condițiile în care un astfel de drept nu a fost dobândit printr-o decizie emisă în acest sens.

Circumstanțele descrise permit completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ să conchidă că, instanța de apel și prima instanță, au interpretat și au aplicat eronat prevederile legii, motiv din care actele judecătorești de dispoziție pronunțate, nu pot fi menținute ca legale și întemeiate.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conducându-se de prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova împotriva Primăriei municipiului Chișinău, persoane terțe Agenția Proprietății Publice și Consiliul municipal Chișinău cu privire la obligarea perfectării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, este neîntemeiată și pasibilă de respingere.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate și interpretate eronat și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de

Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, a casa integral decizia din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 4 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și a emite o nouă decizie prin care a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova împotriva Primăriei municipiului Chișinău, persoane terțe Agenția Proprietății Publice și Consiliul municipal Chișinău cu privire la obligarea perfectării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău.

Se casează integral decizia din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 4 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și se emite o nouă decizie prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Cultul Religios Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Moldova împotriva Primăriei municipiului Chișinău, persoane terțe Agenția Proprietății Publice și Consiliul municipal Chișinău cu privire la obligarea perfectării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Victor Burduh